

Lukas 18:1-8 Onrechtvaardige rechter

Ik heb bij de andere gelijkenissen van Jezus al wel eens verteld dat je bij een gelijkenis niet alles één op één kunt omzetten. Je moet uitkijken wat de hoofdboodschap is van Jezus. Jezus vertelt een gelijkenis altijd met een bepaalde reden en soms geeft het Evangelie zelf al aan wat de reden is van Jezus' verhaal. En dat is nu bij deze gelijkenis gelukkig heel duidelijk. Jezus wil ons in deze gelijkenis niet iets duidelijk maken over Gods karakter, zoals Hij dat bijvoorbeeld doet in de gelijkenis van de Verloren Zoon en de wachtende Vader, maar Hij wil ons leren hoe ons leven als gelovige eruit zou moeten zien. Hij wil ons stimuleren altijd te blijven bidden en niet te verslappen. Altijd bidden wil natuurlijk niet zeggen dat we moeten doen zoals sommige monniken, die bijna hun hele leven in gebed doorbrengen. Nee, de Here Jezus zegt hier hetzelfde als wat Paulus schreef aan de Tessalonicenzen: *bidt zonder ophouden....*(1 Tess. 5:16) Dat is de hoofdboodschap. Houd niet op met bidden, houd vol, geef het niet op. Zoals die weduwe blijft vragen bij die rechter: *verschaf mij recht tegenover mijn tegenpartij*, zo wil Jezus ons stimuleren om aanhoudend onze noden bij God te brengen. En dat kan op vaste momenten, bij het eten, bij het opstaan, bij het slapen gaan. Maar dat kan ook gewoon op de fiets of in de auto. Je kunt zo gezegd bidden met de pet op en met de pet af.

Nu zeggen wij heel gauw dat bidden praten met God is, en dat is ook niet fout. Maar het woordje 'bidden' betekent in de eerste plaats 'smekend vragen'. Net zoals die weduwe telkens smekend terugkwam bij die rechter. Dat was niet één keer een vraag stellen. Ze bleef bij hem aan de deur kloppen. Ze hield vol. Dag in dag uit stond ze er weer totdat die rechter er zat van werd. Hij keek uit z'n raam en zag haar weer staan. Hij deed de gordijnen dicht, plakte zijn brievenbus af, niets hielp. We weten niet precies waar de rechtzaak over ging. In ieder geval heeft de weduwe een tegenpartij die haar geen recht verschafft. Waarschijnlijk heeft zij van iemand loon te goed en haar tegenpartij weigert haar dat te betalen. Het is wel goed te realiseren dat deze weduwe het waarschijnlijk niet bepaald breed heeft. In de bijbelse tijd waren de weduwen en wezen vaak de armen in de samenleving. Er waren geen sociale voorzieningen. Het gaat hier niet over iets kinderachtigs, zoals de schutting op de erfscheiding bij de burens, dat soort zaken zien we in de Rijdende Rechter voorbij komen. Nee, het gaat hier om leven en dood. De vrouw had dat geld broodnodig om

in leven te blijven. En als we dat beseffen dan is die rechter in deze gelijkenis wel heel erg onverschillig. Hij trekt zich niets aan van de nood van de vrouw. Maar de vrouw blijft bij hem aankloppen. Ze kan ook nergens anders heen. Deze rechter is de enige die ervoor kan zorgen dat haar recht gedaan wordt. En die houding is ons tot voorbeeld. Blijf aankloppen bij de Here God zonder te verslappen. Blijf doorvragen ook als de Here God niet meteen antwoord geeft. Want Hij is de enige die ons kan verhoren!

En dit is wel een onderwerp waar ik graag wat dieper op in wil gaan. Ik ben al heel vaak mensen tegen gekomen die vinden dat je iets maar één keer hoeft te vragen en dan is het klaar. Je mag bij de Here God niet drammen, zeggen we dan. We hebben er zelfs een bijbeltekst bij: Matt.5:7: *gebruik geen omhaal van woorden*. Als je het één keer vraagt, dan weet de Here God ervan en dan moet het genoeg zijn. Maar is dat echt zo? Wil de Here God dat zo? Ik zou zeggen, dan hoeven we helemaal niet meer te bidden, want God weet het toch al. We komen vanavond in de bijbel de Here Jezus tegen die ons aanspoort om te volharden in gebed. Om niet op te geven. Blijf aankloppen bij God. Dat heeft zin! Er zijn ook ongetwijfeld hier vanavond mensen die al heel lang voor iets of iemand bidden. Misschien bidt je wel voor je kinderen, of familieleden, dat ze tot geloof in de Here Jezus mogen komen. 'Blijf bidden' zegt Jezus! Misschien bidt je voor een zieke. Blijf dat alstublieft doen. Niet opgeven. Het is niet zo dat één keer bidden wel voldoende is. U kent ongetwijfeld de naam van Anne van der Bijl wel van Open Doors. Hij heeft ooit een boekje geschreven met de veelzeggende titel 'En God bedacht zich'. God bedacht zich, past dat in uw plaatje van God? Zou het kunnen dat God zich laat beïnvloeden door onze gebeden? Weet u, volgens mijn concordantie staat er 8 keer in de bijbel dat God zich liet verbidden. En dat mooie woordje betekent zoiets als: God laat zich overhalen. God verandert van gedachten, of zoals Anne vd Bijls boekje heet: God bedacht zich. Als die onrechtvaardige rechter al luistert naar die weduwe, wat denk je dan van God. Hij zal zijn uitverkorenen zeker recht verschaffen. Wij zijn Gods uitverkorenen. Daar moet je niet over theologiseren, dat is je troetelnaam. Ik ben Gods uitverkoren kind! Wat een wonder, Hij houdt van mij, Hij hoort mij als ik bid, Hij buigt Zich als het ware voorover, zoals wij voorover buigen als een kind ons iets wil zeggen. We gaan Hem aan het hart. Hij laat ons niet langer wachten dan nodig.

En daarmee is heus niet alles gezegd. Ik weet ook wel van lieve broeders en zusters

die wel hebben volgehouden te bidden voor onbekeerde familieleden, en toch stierven deze mensen zonder dat ze zich hebben bekeerd. En ook in onze gemeente hebben we voor genezing van zieken gebeden zonder dat er sprake van genezing was. Die realiteit is er. En daar moeten we ook geen goedkope antwoorden op geven, zoals 'heb je het wel echt geloofd' en zo. Het is waar, er zijn gebeden die niet zo verhoord worden als wij gehoopt hadden. Maar er zijn ook heel veel gebeden die wel verhoord worden. Juist omdat mensen volharden, niet ophouden, blijven aankloppen. En dat is waar de Here Jezus ons toe stimuleert in onze gelijkenis. We hebben niet een onbewegelijke, onveranderlijke God, maar een God die als een Vader met Zijn kinderen meeleeft. En op een of andere manier neemt Hij onze gebeden en wensen op in Zijn grote plan met deze wereld. Want dat ligt wel vast! Jezus komt terug. Er komt een nieuwe aarde en een nieuwe hemel. En wat mij betreft wordt God er eerder groter van dan kleiner als we ons realiseren dat Hij het reageren op onze gebeden inpast in Zijn grote heilsplan.

Tenslotte wil ik het nog graag even over dat laatste zinnetje hebben van onze tekst. *Doch, als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan het geloof vinden op aarde?* Het is goed om te realiseren dat 'het geloof' in dit vers ook vertaald mag worden met 'dat geloof'. *Als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan nog d'at geloof vinden op aarde?* En dan snappen we in één keer wel het verband met het voorgaande. Het gaat niet om de vraag of er nog gelovigen zijn als Jezus komt. Die zijn er vast, gelukkig wel. De vraag is of er nog gelovigen zullen zijn die net als die weduwe volhardend bidden. Die niet opgeven met vragen en smeken. *Here, doe recht. Doe recht aan uw kinderen die te lijden hebben omdat ze geloven. Doe recht aan de armen in de wereld die uitgebuit worden. Doe recht aan de zwakken in de samenleving. Doe recht aan kinderen en vrouwen die misbruikt worden. Doe recht aan die lieve broeder of zuster die heeft te worstelen met een ongezond lichaam.*

Zullen er nog zulke bidders zijn. Een open vraag, die Jezus niet beantwoordt. Een vraag die wij met elkaar kunnen beantwoorden. Zal ik zo blijven bidden. Jezus doet een oproep. Blijf bidden, persoonlijk en samen. Hou vol, want we hebben een God die zich wil laten verbidden. AMEN